

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

J. F.,

zastoupená JUDr. Pavlem Šímou, advokátem
se sídlem Radobyčická 8, Plzeň,

proti

Státní energetická inspekce,

žalovanému

se sídlem Praha 2, Gorazdova 24,

O žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2015, č. j. 032103514/226/15/90.220/Ve,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2015, č. j. 032103514/226/15/90.220/Ve, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228,- Kč k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně byla provozovatelem fotovoltaické elektrárny evidenční číslo FVE xxx. Za rok 2011 uplatnila nárok na podporu za využití činící 1 339 kWh/KWp.
2. Podle odborného posouzení, provedeného Metodikou-2014-00-M, zpracovanou ČVUT v Praze, kterou je vypočtena maximální možná výroba elektřiny, respektive maximální možné roční využití instalovaného výkonu podle faktur a měsíčních výkazů (dále jen „Metodika“) za období roku 2011, činilo využití fotovoltaické elektrárny provozované žalobkyní 1 267 kWh/KWp, uplatněný nárok představuje překročení maximálního možného ročního využití instalovaného výkonu o 72 kWh/kWp.
3. Státní energetická inspekce (dále jen jako „správní orgán prvního stupně“), jako správní úřad příslušný podle § 93 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (dále jen „zákon č. 458/2000 Sb.“), podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, rozhodl o uložení pokuty podle zákona § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a to rozhodnutím ze dne 15. 1. 2015, č. 324040114, a žalobkyni uložil pokutu ve výši 3 000 Kč za porušení cenových předpisů podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila tím, že jako fyzická osoba podnikající a výrobce elektřiny nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovými orgány podle § 5 odst. 5 citovaného zákona cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu číslo 2/2010 pro rok 2011, neboť překročením maximálního možného ročního využití instalovaného výkonu o 72 kWh/kWp, vznikl žalobkyni nepřiměřený majetkový prospěch, jehož výši nelze přesně vyčíslit.
4. Žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. 324040114 ze dne 15. 1. 2015 odvolání, o němž rozhodl žalovaný shora uvedeným rozhodnutím, žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že správní orgánem prvního stupně bylo zjištěno, že jako výrobce elektřiny z obnovitelného zdroje - sluneční energie nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. uvedenou v bodu 1.3 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu číslo 2/2010, neboť uplatnila podporu i na část elektřiny, která nemohla být vyrobena z kontrolované fotovoltaické elektrárny. Tento závěr správní orgán prvního stupně opírá pouze o svůj kontrolní výpočet vycházející z metodiky ČVUT v Praze. Skutková zjištění správního orgánu jsou v rozporu s provedenými důkazy. Správní orgán prvního stupně provedl šetření v místě elektrárny, při místním šetření neshledal žádné nesrovnalosti, závady, žádné nesprávné zapojení kontrolovaného zařízení. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný tak nerespektovaly údaje skutečně naměřené přístroji, které sám zkontroloval správní orgán prvního stupně. Žalobkyně správnímu orgánu sdělila, že hodnoty vyrobené elektřiny byly naměřeny řádnými, certifikovaným měřidly. Do měřidel nijak nezasahovala, a to ani prostřednictvím třetí osoby. Funkčnost a správné zapojení měřidel byla správním orgánem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

prvého stupně prověřena. Skutečnost, že hodnoty naměřené měřidly jsou správné, nebyla ve správním řízení ničím vyvrácena.

6. Argumentaci žalovaného, která se opírá o odborné posouzení metodikou ČVUT v Praze, pokládá žalobkyně za nepřipadnou. Žalobkyně má za to, že jakýkoliv skutečně změřený údaj musí být věrohodnější než údaj teoreticky spočtený a předpokládaný. Pokud je v rozporu údaj zjištěný praxí a údaj zjištěný teoreticky nelze dospět k závěru, že správný údaj je údaj zjištěn na základě teoretického výpočtu, to je pouhým důkazem toho, že teorie vedoucí ke zjištění údaje vyvráceného praxí není správná. Údaj presumovaným Českým vysokým učením technickým na základě výpočtu a kvalifikovaného posouzení dalších vlivů nemůže být a ani není věrohodnějším pramenem zjištění než údaj skutečně naměřený měřidly.
7. Žalobkyně dále namítla, že správní řízení bylo zahájeno ve věci uložení pokuty podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Podle uvedeného ustanovení se pokuta ukládá, pokud výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit. Správní orgán prvního stupně i žalovaný však uvádí teoreticky vypočtenou výši majetkového prospěchu žalobkyně, za takové situace není možné postupovat podle ustanovení, které se týká případů, kdy výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit.
8. Žalobkyně má dále za to, že pokuta nebyla uložena k tomu příslušným subjektem, neboť rozhodnutí o uložení pokuty bylo v prvním stupni vydáno Státní energetickou inspekcí, územním inspektorátem pro Plzeňský a Karlovarský kraj, přičemž pravomoc k uložení pokuty v prvním stupni je zákonem svěřena Státní energetické inspekci, nikoliv její vnitřní organizační jednotce, kterou je územní inspektorát. Žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí jako nesprávné zrušil.
9. Žalovaný nesouhlasil s podanou žalobou a navrhl její zamítnutí, jak uvedl, má za prokázané, že žalobkyně se správního deliktu nedodržením věcných podmínek stanovených cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. dopustila, a to tím, že za kontrolované období roku 2011 uplatnila za nevyrobenou a nedodanou elektřinu podporu formou zelených bonusů, kdy rozdíl mezi množstvím vyfakturované elektřiny a maximálně možnou výrobou byl potvrzen výpočtem a následným konstatováním, že nepřiměřený majetkový prospěch nelze přesně zjistit, minimálně by však v roce 2011 mohl činit 2 879 Kč.
10. Pokud jde o skutková zjištění, uvedl žalovaný, že na veškerou elektřinu vyrobenou v roce 2011 v provozovně žalobkyně, nelze pohlížet jako na elektřinu vyrobenou z obnovitelného zdroje elektřiny, a nelze na ní jako celek uplatnit podporu formou zelených bonusů. Za zásadní je v této tezi vycházející z argumentů žalovaného považována kategorie ročního využití instalovaného špičkového výkonu fotovoltaické elektrárny. Jde o podíl celkově vykázaného množství vyrobené energie v daném kalendářním roce a celkového instalovaného výkonu. Množství vyrobené energie za rok je celkově vykázané množství vyrobené elektřiny uvedené ve výkazu za rok 2011. Žalobkyně vystavila faktury za období měsíce březen až červenec 2011 a listopad 2011; z vykázaného množství vyrobené energie 4 3122 kWh při celkovém instalovaném výkonu 3,220 kWp představovalo roční využití instalovaného špičkového výkonu 1 339 kWh/kWp.
11. Pro zjištění, zda množství vyrobené elektřiny vykázané žalobkyní v kontrolovaném období byla fotovoltaická elektrárna schopna vyrobit, byly použity systém a) PV - GIS, který demonstruje rozložení intenzity záření v rámci České republiky i celé Evropské

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

unie, je určený pro výpočet výtěžnosti fotovoltaického systému, kdy je pro zjištění intenzity záření využívána databáze založená na pozorování metrologické družic, je použitelný pro predikci výkonu malých fotovoltaických výroben elektřiny v Evropě. Podle něho průměrný roční výnos pro dané místo a danou fotovoltaickou elektrárnu činí 980 kWh/kWp; a za b) Metodika-2014-00- M, podle níž bylo provedeno zohlednění dalších faktorů pro určení teoretického maximálního možného ročního využití fotovoltaické elektrárny na území České republiky s vazbou na danou lokalitu, zejména pozitivní výkonové třídění fotovoltaických modulů výrobcem ve výši +2,2 % a roční variace výkonu pro kontrolovaný rok 2011 ve výši +15 %.

12. Výpočtem v systému PV-GIS a následným kvalifikovaným posouzením dalších vlivů na roční výnos kontrolované fotovoltaické elektrárny byla maximální dosažitelná hodnota ročního výnosu této elektrárny v roce 2011 stanovena ve výši 1152 ± 115 kWh/kWp. Z provedeného výpočtu je zřejmé, že hodnota ročního využití instalovaného výkonu v roce 2011 ve výši 1339 kWh/kWp dosažená fotovoltaickou elektrárnou provozovanou žalobkyní je o 72 kWh/kWp větší, než je toleranci maximální dosažitelné hodnoty ročního výnosu. To při instalovaném výkonu 3,22kWp představuje navýšení svorkové výroby elektřiny o 231, 84kWh. Za období šesti měsíců roku 2011 vykázala žalobkyně výrobu elektrické energie ve výši 4312 kWh/kWp, následným odborným posouzením a podle Metodiky-2014-001-M bylo vypočteno v roce 2011 maximální možné roční využití instalovaného výkonu fotovoltaické elektrárny provozované žalobkyní ve výši 1267 kWh/kWp, maximální možná roční výroba elektřiny je tedy 4 080 kWh/kWp.

III.

Posouzení žaloby

13. Mezi účastníky nebylo sporu a z obsahu správního spisu se podává, že žalobkyně podala za období 3-7/2011 a 11/2011 měsíční výkazy o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů a faktury vystavené odběrateli ČEZ – Distribuce, a.s.
14. Správní orgán prvního stupně oznámil žalobkyni dne 14. 7. 2014 provedení kontroly, za účelem prověření dodržování zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, s cílem ověřit, zda žalobkyně dodržela v kontrolovaném období kalendářního roku 2011 věcné podmínky, pravidla a postupy pro přiznání ceny za elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů v provozovně výroby elektřiny využívající slunečního záření.
15. Podle protokolu číslo 032103514, č. j. 032103514, ze dne 4. 9. 2000 správní orgán prvního stupně zahájil u žalobkyně kontrolu dne 6. 8. 2004. Kontrolní zjištění vycházelo z předložených podkladů, a to rozhodnutí o udělení licence ze dne 3. 9. 2009, č. 110908619, smlouvy o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě ze dne 19. 11. 2009, smlouvy o podpoře výroby elektřiny číslo 2088167/0081/OZE/09 ze dne 19. 11. 2009, projektové dokumentace fotovoltaické elektrárny, zprávy o revizi elektrického zařízení ze dne 20. 6. 2009, zprávy o revizi elektrické instalace evidenční číslo 14/170 ze dne 8. 6. 2014, protokolu o uvedení vlastní výroby do provozu ze dne 10. 11. 2009, montážního listu čtyřkvadrantového elektroměru ze dne 10. 11. 2009, potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 25. 5. 2009, potvrzení o ověření stanoveného měřidla číslo 1970/13 ze dne 21. 8. 2013, předávacího protokolu FV systému ze dne 20. 6. 2009, datového listu fotovoltaických panelů typů CS6P-230P, datového listu střídače Fronius IG 30, měsíčních faktur za první období provozu výroby elektřiny 11/2009, faktur a měsíčních výkazů za období od roku 2011 jako vyúčtování ceny za množství skutečně vyrobené elektřiny.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

16. Jak vyplývá z provedeného měření celkově vyrobená elektřina fotovoltaické elektrárny je měřena úředně certifikovaným elektroměrem ve vlastnictví žalobkyně, pro který autorizované metrologické středisko E.ON servisní s.r.o. vystavilo dne 21. 8. 2013 potvrzení o ověření stanoveného měřidla číslo 1970/13. Kontrolovaná osoba (žalobkyně) částečně využívala vyrobenou elektřinu pro vlastní spotřebu, přebytky jsou jako dodávka vyvedeny do regionální distribuční soustavy elektřiny.
17. Roční využití fotovoltaické zdroje v roce 2011 bylo stanoveno ve výši 1152 kWh/kWp, kvalifikovaný odhad nejistoty tohoto údaje byl stanoven 10 %. Výpočtem systému PV-GIS a následným kvalifikovaným posouzením dalších vlivů na roční výnos kontrolované fotovoltaické elektrárny byla maximální dosažitelná hodnota ročního výnosu v roce 2011 stanovena ve výši 1152 ± 115 kWh/kWp. Kontrolující orgán dospěl k závěru, že hodnota ročního využití instalovaného výkonu v roce 2011 ve výši 1339 kWh/kWp dosažená kontrolovanou elektrárnou je o 72 kWh/kWp větší, než je toleranci maximální dosažitelné hodnoty ročního výnosu. To při instalovaném výkonu 3,22 kWp představuje navýšení svorkové výroby elektřiny o 231,84 kWh. Z hlediska tohoto zjištění pak nelze pohlížet na veškerou elektřinu vyrobenou v roce 2011 v provozovně žalobkyně jako na elektřinu vyrobenou z obnovitelného zdroje elektřiny, a nelze není uplatnit podporu výroby elektřiny z obnovitelného zdroje formu zelený bonusů.
18. Správní orgán prvního stupně oznámil žalobkyni dne 4. 11. 2014, po č. j. 032103514/946/14/32. 104/Kr, zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Dne 18. 12. 2014, byla žalobkyně vyrozuměna o shromážděných podkladech pro rozhodnutí, a možností se s těmito podklady seznámit.
19. Dne 15. 1. 2015 správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí č. 324040114 o uložení pokuty, jímž žalobkyni shledal vinnou správním deliktem podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila tím, že jako výrobce elektřiny z obnovitelného zdroje - sluneční energie v provozovně evidenční číslo 1 FVE xxx, nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. uvedenou v bodě 1.3. CR ERÚ č. 2/2010, když uplatnila podporu i na část elektřiny naměřené a dodané v předávacím místě výroby a dále za ostatní vlastní spotřebu, která nemohla být vyrobena z fotovoltaické elektrárny licencovaného instalovaného výkonu 0,00322 obnovitelného zdroje energie a která je v rozporu s maximální možnou výrobou elektřiny z této fotovoltaické elektrárny v roce 2011 podle odborného posouzení uvedeného v metodice ČVUT v Praze, ve které je vypočtena maximální možná výroba elektřiny, respektive maximální možné roční využití instalovaného výkonu kontrolované fotovoltaické elektrárny v roce 2011, které činí 1.26 kWh/kWp, což představuje překročení maximálního možného ročního využití instalovaného výkonu o 72 kWh/kWp, čímž vznikl nepřiměřený majetkový prospěch, jehož výši nelze zjistit. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a byla zavázána k úhradě nákladů řízení.
20. Proti rozhodnutí podala žalobkyně v odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
21. Městský soud v Praze posoudil jako první námitku žalobkyně spočívající v nedostatku pravomoci Územního inspektorátu pro plzeňský a Karlovarský kraj jako vnitřní organizační jednotce žalovaného vydat ve věci rozhodnutí o uložení pokuty.

22. Podle § 92 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), (dále jen „energetický zákon“), ve znění účinném do 31. 12. 2015, *státní energetická inspekce je podřízena ministerstvu a člení se na ústřední inspektorát a územní inspektoráty. Územní inspektoráty jsou vnitřními organizačními jednotkami Státní energetické inspekce. Sídla územních inspektorátů stanoví ústřední ředitel.*
23. Žalobkyni je třeba přisvědčit, že podle právní úpravy platné v době vydání rozhodnutí, správním orgánem byla Státní energetická inspekce. Její územní inspektoráty byly organizačními součástmi tohoto úřadu a originárně nebyly vybaveny rozhodovacími pravomocemi tak, aby na ně bylo možno hledět jako na samostatný správní úřad. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že rozhodnutí bylo vydáno Státní energetickou inspekcí, prostřednictvím územního inspektorátu jako její organizační jednotky. Tato žalobní námitka není důvodná.
24. Co se týče klíčové otázky řádně zjištěného skutkového stavu, Městský soud v Praze přisvědčuje žalobkyni, že rozhodnutí žalovaného se opírá o nesprávné skutkové závěry. Jak již v obdobné věci konstatoval Městský soud v Praze, a to v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Af 19/2015 – 45, *„odborný výpočet podle metodiky, která nemá oporu v právním předpise, může být sice teoretickým předpokladem popisu výkonu technického zařízení, nemůže však nahradit poznatek učiněný reálně provedeným měřením, které prokáže jiný, než předpokládaný výsledek, a které tak slouží jako důkaz o rozhodné skutečnosti, samozřejmě za podmínky, že nebyla zjištěna závada na měřidle.“*
25. Obdobně rozsudek ze dne 26. 9. 2018, č. j. 8 Af 78/2014 – 40, téhož soudu konstatuje, že *„skutečnost, že maximální možné množství elektřiny, jež lze v žalobcově FVE vyrobit, bylo určeno pouze teoretickým výpočtem, a nikoliv měřením skutečné produkce, považuje tedy soud za vadu zjišťování skutečného stavu věci.“*
26. Městský soud v Praze v projednávané věci neshledává důvod, proč se odchýlit od citovaných závěrů předchozích rozhodnutí. Pokud správní orgán prvního stupně nezjistil závady na měřidle a přesto žalobkyni uložil sankci za získání neoprávněného majetkového prospěchu v důsledku překročení maximálního možného ročního využití instalovaného výkonu 072 kWh/kWp, přičemž tento závěr učinil odborným výpočtem podle metodiky, která nemá oporu v právním předpise, porušil zásadu materiální pravdy podle § 3 správního řádu, tedy povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V projednávané věci zůstává sporné, zda k vytýkanému porušení právní povinnosti ze strany žalobkyně došlo. Podle závěrů orgánů Státní energetické inspekce měla žalobkyně jednat v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když v roce 2011 uplatnila nárok na podporu i za tu elektrickou energii, která nebyla vyrobena ze slunečního záření v její fotovoltaické elektrárně. Jak je však vyloženo výše, v projednávané věci je nájisto postaveno pouze to, kolik žalobkyně v rozhodném období této elektřiny vyrobila a dodala, zatímco skutečná maximální výrobní kapacita FVE byla stanovena pouze přibližně, výpočtem podle teoretického modelu, a skutečné okolnosti vzniku onoho rozdílu nebyly objasněny.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud v Praze podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí, bude prvotně na odvolacím orgánu, aby vyhodnotil, zda bude stačit pouze doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení, anebo zda bude na místě věc vrátit správnímu orgánu I. stupně.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000 Kč a z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 3 100 Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.